

KAUTERYJUM (1) *sb n*

N sg kãut(e)ryjum.

Sł stp brak, Cn w innym znaczeniu, Linde XVII (z Cn) – XVIII w. w innych znaczeniach.

Przepalenie jako zabieg leczniczy [cauterium – żelazna cecha, którą rozpaliwszy cechują, piątnują, piątno Mącz 43a; – żelazo, którym cechę napalamy; żegadło – cauterium Cn]:

Szereg: »kauteryjum, to jest przepalenie«: I też Kauterium / tho iefth przepalenie ktore czynią doctorowie dla boleści głoweny [!] zaftarzały, iefth najlepże złotem rozpalonym niżli żadną iną rzeczą. FalZioł III 34c.

Cf **KAUTERYJA**, KAUTERYZOWANIE

MM